

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/141/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010006
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318010006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovnej, v trestnej veci obžalovaného A. C. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15.6.2018, č.k. 31T/1/2018-129, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.2.2019, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný: A. C., nar. XX.X.XXXX v N., trvale bytom D. XX/XX, S.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 a § 43 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ďalší trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 15.6.2018, č.k. 31T/1/2018-129, bol obžalovaný A. C. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

Okresný súd podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace a zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia a uložil mu aj ďalší trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Galanta a to proti výroku o treste. Rozsudok čo do výroku o treste považoval za nezákonný. Je potrebné vziať do úvahy samotnú osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, ako i skutočnosť, že skutku sa dopustil v dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol 11 krát súdne trestaný, 3 razy bol vo výkone trestu odňatia slobody. Posledné odsúdenie bolo

trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/116/2017 zo dňa 17.05.2017, právoplatný toho dňa, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) TZ na trest povinnej práce 200 hodín a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 roky (skutok spáchal dňa 15.5.2017). Okrem toho bol obžalovaný C. dňa 24.6.2014 podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody Okresným súdom Trnava sp. zn. 30Pp/56/2014 a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní 4 roky. V rámci jej plynutia sa obžalovaný dopustil ďalšieho trestného činu, za ktorý bol odsúdený vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/116/2017. Skutku, pre ktorý je aktuálne stíhaný, sa tiež dopustil v tej istej skúšobnej dobe podmienene prepustenia. Je tak evidentné, že ani viacnásobné odsúdenie, ani výkon trestu, ani to, že je v skúšobnej dobe, nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv. Uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, teda blízko dolnej hranice výmery uvedenej v trestnom zákone, pri rozpätí trestnej sadzby 0 - 2 roky, je vzhľadom na osobu obžalovaného príliš nízky. Uložením takéhoto trestu obžalovaný nadobudne dojem o liberálnom prístupe súdu k závažnosti svojho protiprávneho konania. Nemôže sa tiež stotožniť s výmerou súdom uloženého trestu zákazu činnosti na dobu jedného roka. S poukazom na pokračujúcu trestnú činnosť, ako aj s poukazom na jeho sústavné porušovanie pravidiel cestnej premávky, o čom svedčí záznam z evidenčnej karty vodiča, ako aj záznam z ústrednej evidencie priestupkov, treba vyvodiť záver, že sa jedná o nedisciplinovaného účastníka cestnej premávky a preto bolo na mieste uložiť obžalovanému prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/116/2017 zo dňa 17.05.2017, právoplatný toho dňa, mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 roky. Súd pri výmere zákazu činnosti v trvaní 1 rok uviedol, že zohľadnil a skôr uložený trest zákazu činnosti v trvaní 4 roky. Nie je však zrejmé, a súd to bližšie nevysvetlil, z akého dôvodu pri ukladaní trestu zákazu činnosti, pri vzatí do úvahy skôr uloženého trestu, určil výšku ďalšieho trestu len v trvaní 1 rok, teda na celkom dolnej hranici trestnej sadzby. Nie sú zrejmé žiadne poľahčujúce okolnosti, ktoré by odôvodňovali obžalovanému C., pri jeho doterajšej trestnej minulosti, ako aj pri zohľadnení priestupkov uvedených v evidenčnej karte vodiča a vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov, uložiť trest zákazu činnosti v najnižšej možnej výmere. Navrhuje teda uložiť obžalovanému primerane prísny nepodmienený trest odňatia slobody a aj primerane prísny trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril tak, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, ktorý zohľadnil všetky okolnosti prípadu. Nikomu nebolo ublížené na zdraví, nikto nebol v ohrození života alebo zdravia v súvislosti s konaním obžalovaného. Obžalovaný má zverený do svojej starostlivosti maloletého, zdravotne ťažko postihnutého syna, Ako jediný zvláda jeho výchovu a starostlivosť, čo je dôležité s ohľadom na § 34 ods. 3 Trestného zákona, kedy tret má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízku rodinu. Toto okresný súd v rozhodnutí akceptuje, absolútne túto zásadu ignoruje prokuratúra vo svojom odvolaní. Predchádzajúce trestné konania sú pre toto konanie právne irelevantné. Obžalovaný sa priznal k spáchanej trestnej činnosti, oľutoval ju, a dal záväzok vyvarovať sa do budúcnosti podobného konania už len z dôvodu povinnosti starostlivosti o syna.

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podanom odvolaní, zotrval prokurátor na podanom odvolaní, obžalovaný navrhol zamietnuť podané odvolanie.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu prokurátora nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Prokurátor podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Pri ukladaní trestu sa však okresný súd dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona. Pochybenie okresného súdu krajský súd vzhliadol v prvom rade v tej podobe, keď okresný súd neuviedol, z akého dôvodu považuje nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace za dostatočný. Okresný súd síce odôvodnil svoj postup tým, že zohľadnil aj to, že spáchal už druhý trestný čin v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a aj to, že obžalovaný šoféroval iba po ulici, kde býva, ale pri zohľadnení dvoch uvedených skutočností nie je zrejmé, prečo ukladal súd trest pri dolnej hranici trestnej sadzby. Jedna skutočnosť vyznieva v neprospech a druhá v prospech obžalovaného, okresný súd napriek tomu dospel k záveru o tom, že ním uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne (v dolnej polovici trestnej sadzby) dostatočne splní účel trestu a teda bude dostatočnou výstrahou pred ďalším porušovaním súdneho zákazu šoférovania.

Tak ako správne uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, okresný súd nezohľadnil samotnú osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 11 krát súdne trestaný, z toho 3 razy bol vo výkone trestu odňatia slobody, ani to, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu dopustil opakovane trestnej činnosti. Okresný súd síce v odôvodnení rozsudku uviedol okolnosť, že obžalovaný bol 11 krát súdne trestaný, aj to, že spáchal 12 priestupkov prevažne na úseku cestnej premávky, dokonca aj to, že šlo o spáchanie už druhého trestného činu v skúšobnej dobe, ale tieto okolnosti žiadnym spôsobom nepremietol do úvah o ukladaní trestu. Nezohľadnil tak všetky zásady pre ukladanie trestu uvedené v ustanovení § 34 Trestného zákona. Okresný súd pochybil, keď ukladal trest na dolnej hranici trestnej sadzby, avšak podmienky na takýto postup neboli splnené.

Odvolacia námietka prokurátora je plne dôvodná, odvolací súd konštatuje, že je možné sa s odôvodnením podaného odvolania v plnom rozsahu stotožniť a na úvahy prokuratúry poukázať.

K vyjadreniu obžalovaného, že vyšší trest by zasiahol neprimerane jeho rodinu, pretože ako jediný je schopný vychovávať svojho syna, krajský súd podotýka, že o svojej povinnosti starostlivosti o syna vedel obžalovaný už v čase pred opätovným páchaním trestnej činnosti. Je otáznne, akým vzorom pre svoje dieťa môže obžalovaný byť, keď nie je schopný a ochotný akceptovať a dodržiavať zákonné normy.

Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov,

pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti, že sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutovala a priťažujúcej okolnosti, že už bol za trestný čin odsúdený.

Z hľadiska povahy a závažnosti trestného činu je potrebné konštatovať, že obžalovaný sa opätovne dopustil rovnakého druhu úmyselnej trestnej činnosti, za aký bol už opakovane odsúdený, a to v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Čo sa týka osobných, rodinných, majetkových pomerov obžalovaného, krajský súd nezistil žiadne také okolnosti existujúce v dobe rozhodovania o uloženom treste, ktoré by odôvodňovali ukladanie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, prípadne, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby (0 až 2 roky), je tak primeraným trestom trest odňatia slobody uložený v hornej polovici trestnej sadzby, plne v súlade s odvolacou námietkou prokurátora. Takýto trest u obžalovaného plne zodpovedá požiadavkám zákona.

Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Rovnako tak, teda ako plne dôvodnú, vyhodnotil krajský súd aj odvoláciu námietku prokurátora týkajúcu sa neprimerane nízkeho trestu zákazu činnosti. Treba v súlade s prokurátorom konštatovať, že nie je vôbec zrejmé, z akého dôvodu považoval okresný súd trest zákazu činnosti uložený na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, za dostatočný. Skutočnosť, že obžalovanému bol uložený v inom konaní trest zákazu činnosti, ktorý ešte nebol vykonaný, nemôže viesť k záveru, že trest zákazu činnosti v minimálnej možnej výmere je trestom dostatočným a zákonným. S ohľadom na trestnú minulosť obžalovaného, s ohľadom na opakované spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, s ohľadom na vyšší počet spáchaných priestupkov na úseku cestnej dopravy, sa možno plne stotožniť so záverom, k akému dospel prokurátor, a to že v osobe obžalovaného sa jedná o nedisciplinovaného účastníka cestnej premávky. Trest zákazu činnosti vo výmere 3 roky dostatočne zohľadní závažnosť konania obžalovaného, na ktorého nemali vplyv žiadne z doposiaľ uložených trestov, ani sankcií za priestupky a ktorý si dostatočným spôsobom nevážil šance, ktoré mu boli dané či už ukladanými podmienenými trestami odňatia slobody, alebo uložením alternatívnych trestov, prípadne podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.